

Φρεατίδια, μαμυλιώνια(;) , ταβερνιάκ(;) , μολύβια, κρήνας,
Σ' ταίς βροχαίς και εις τὰ χιόνια μπουσακλίδαις(;) και συρ-
[ρήνας(;)]

Υδρομέτρων τὰ κοντάρα(;) νύκτα και ήμέρα τρέχω
Μά χωρίς νά λείψη ώρα και ανάπαυσιν δέν έχω.

Διά τήν φιλεργίαν του είνε πολύ υπερήφανος ό ποιητής :

Αγαπώ τήν εργασία, τρέχω ώσαν άετός
Σε νερά κ' εις ύγρασίαν, κι' ως τεχνίτης ειμ' αυτός.
Ρίπτομαι, πετώ και τρέχω τās Αθήνας νά δροσίσω
Λάσπαις και νερά πατώ με δουλειά νά ευτυχίσω.

Αι σχέσεις του μετά της Δημαρχίας είνε όπωςούν πε-
ρίεργοι. Ίδου πώς τās περιγράφει :

Κάτω από τήν Δημαρχίαν, ως πιστός της έρωμένος (!!)
Είμαι 'ς τήν Κυριαρχίαν δοϋλος άφωσιωμένος.

Ποιά άρρα γε είνε αυτή ή Κυριαρχία ; Είνε τάχα ή Αύ-
λή; Είνε λοιπόν πολιτική όμολογία αυτή ή του ύδραυλι-
κού του έρωμένου της Δημαρχίας σχέσιν έχουσα πρós τὰ
νύν πολιτικά φρονήματα του κ. Δημάρχου ; "Αθλον" ό
ποιητής δέν λέγει τι, άλλ' έξακολουθεί έξυμνών τήν προ-
θυμίαν του :

Πρόθυμος νά εργασθώ εις τὰ χιόνια, στό χαλάξι
Στάς όδους περιπατώ, ή δουλειά μου δέν αλλάζει
Και άμέσως στό Παλάτι του αυθέντη νά προφθάξω
Κι' ώσαν άφρισμένον άτι (!) εργαλειά μου θ' άρπάξω
Εις τās χειράς μου τή Λάμπα(;) στερεώς για νά κολλήσω
Τον σωλήνα τάμπα ταμπα(;) με σφυρι νά καθαρίσω.

Και ή ιδέα αυτή του καθάρισματος και του ποτίσμα-
τος έμπνέει εις τόν ποιητήν ειδιλλιακάς εικόνας:

Το νερόν σας, άφεντάδες νά ποτίσετε τούς κήπους
Συντροφιά... με ταίς κυράδες(!!) ένθη λεμονιαίς και φοί-
[κους(;)]

Και ό ύδραυλικός ένθουσιάζεται :

Το λαμπρόν καλοκαιράκι άποπέμπω με λεπτό(;;)
Μ' άφθονον κρύο νεράκι παρελθόν όγδόντοκτό.

Έκαταλάβατε ; Ό ύδραυλικός προπέμπει τό 1888.
Τό άφθονον νεράκι του κατέκλυσε τόσον πολύ τό ταλαί-
πωρον 1889, ώστε τό κατέπνιξεν, ώστε δέν τό ένθουμείται
πλέον, και άς είνε αυτό τό έτος των έορτών και πανηγύ-
ρων και των άψίδων. Ό ύδραυλικός μεταπηδξ άμέσως
άπό του 1888 εις τό 1890, περιφρονών τās χρονολογίας.
Μεθυσμένος άπό τό άφθονον νεράκι του, άφθονον, έννοεϊ-
ται δι' αυτόν και μόνον, και ευτυχής αυτός, ευχεται τε-
λευτών τήν ευτυχίαν και εις τούς άλλους :

Και του χρόνου μ' ευτυχίαν νάμεθα πάντες καλά
Με άκράδαντον υγείαν και με τάλληρα πολλά.

Ναί, αγαθή ποιητά, με υγείαν άκράδαντον, χωρίς ίν-
φλουέντζα και με πολλά τάλληρα, αν και ή τελευταία
αυτη ευχή δια τās ήμέρας όπου τρέχουν είνε κάπως άβά-
σιμος, άλλά και με στίχους πολλούς τοιούτος, αγαπητέ

ύδραυλικέ, με στίχους οι όποιοι τόσον συντελοϋν εις τήν
υγείαν δια της φαιδρότητός των και οι όποιοι δέν πλη-
ρώνονται με τάλληρα.

Ραιεουχίωτη

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

(Έπιστολή άνοικτή.)

Κύριε Στεφανίδη.

Είμεθα πενήντα άνθρωποι καταδικασμένοι εις θάνατον.
Έπρεπε νά είμεθα τό ολιγώτερον πενήντα χιλιάδες, άλλά
τί νά γίνη, άφού ή δικαιοσύνη είνε στραβή, όπως και τήν
ζωγραφίζουν ! Έδιαβάσαμε όσα έγγραφες έναντίον μας εις
τήν Ακρόπολιν και ένομίσουμε καλόν, άφού σύ θέλεις νά
μας κόψης τās κεφαλές, νά σου κόψωμαι και 'μεϊς τόν
βήχα επί του ζητήματος της θανατικής ποινής. Τώρα θά
μας 'ρωτήσης : Και πού ξέρετε σεις άπό αυτά τὰ πράγ-
ματα ; Άκουσε.

Όταν ό έπιστάτης μας έπιτρέπη νά μπάζουμε κρασί,
ρακί, ροϋμι και άλλα ποτά μέσα στη φυλακή, δέν κά-
νουμε άλλη δουλειά, παρὰ νά κόβουμε τὰ χαρτιά—άφού
πρόκειται νά κόψουν κι' έμας—και νά καταγινώμεθα εις
τὰ πινικά. Λοιπόν έχουμε κάποια ειδικότητα.

Άπό όλα τὰ έπιχειρήματά σου τό ζωτικώτερον ήτο τό
περί άρτου, τόν όποτον μας χορηγεί ή Κυβέρνησις. Λέ-
γεις, ότι ή Πολιτεία, χάριν οικονομίας, πρέπει νά μας
κόψη τό ψωμί μας. Άλλοίμονον εάν δέν είμεθα κλεισμέ-
νοι ! Θα σε έκάναμε νά τό κόψης και σύ λάσπη άπό τās
Αθήνας. Βρέ είνε σωστό νά σκοτώνη ή Πολιτεία τούς
έγκληματίας για οικονομία ; Μόνον άνθρωπος της άγνείας
ήμπορεί νά γράψη τέτοια πράγματα ή άνθρωπος πού δέν
εξεύρει πώς νά σκοτώνη τήν ώρα του και πραγματεύε-
ται ζητήματα άνώτερα των δυναμέων του, ως λέγει και
ό Αριστοτέλης : «Lingua latina est antiqua». Ός πρós
τό άλλο ζήτημα πού άπό τήν άρχή μέχρι τέλους σε έχει
πιάσει ένα μεγάλο κόψιμο, δέν είμεθα 'μεϊς άρμόδιοι,
άλλά κανένας ιατρός, ό όποτος πρέπει νά σου δώση όχι
όλίγον βισμούθιον.

Κλείοντες τήν παρούσαν, σου λέγομεν, ότι εκείνοι τούς
όποιους παρέπεμψες εις τὰ τρία X σε παραπέμπουν εις τὰ
τέσσερα Φ... δηλαδή τό γνωστόν ξενοδοχείον.

Λέξασθε κλπ.

Ό αντιπρόσωπος των 50 καταδικω-
εις θάνατον

Στεφανίδης

Τσοπανάιος